sen af den afgørelse, hvorover der var indgivet klage.

2. Selv om ansættelsesmyndigheden har en skønsmargen ved sammenligningen af ansøgernes kvalifikationer og udtalelserne om dem, og i særlig grad kan udøve dette skøn med henblik på den ledige stilling, skal det dog ske inden for de rammer, den selv har opstillet i stillingsopslaget.

3. Annullation af en af administrationen udstedt retsakt, som tjenestemanden har anfægtet, udgør i sig selv en passende genoprettelse af enhver ikke-økonomisk skade, tjenestemanden måtte have lidt.

Annullationen af udnævnelsen af en anden tjenestemand samt af afslaget på sagsøgerens ansøgning kan dog ikke i sig selv udgøre en passende genoprettelse af sagsøgerens ikke-økonomiske skade, når afslaget på sagsøgerens klage indeholdt en negativ og forkert bedømmelse af den pågældendes kvalifikationer, som i sig selv var krænkende og blev kendt i vide kredse inden for institutionen, og klart har forvoldt ham en ikke-økonomisk skade, som ikke har forbindelse med afslaget på hans ansøgning.

RETSMØDERAPPORT
i sag C-343/87 *

I — De faktiske omstændigheder

1. Annibale Culin tiltrådte sin tjeneste ved Kommissionen den 7. september 1959; han blev ansat i Generaldirektoratet for Konkurrence (herefter benævnt »GD IV«), hvor han endnu arbejder. A. Culin er siden den 1. januar 1972 indplaceret i lønklasse A 4.

2. I forbindelse med, at Kommissionen besluttede at reorganisere GD IV, blev A. Culin fra den 1. oktober 1984 ansat ved Direktorat B »Karteller, Misbrug af Dominerende Markedsstillinger og Andre Former for Konkurrencefordrejning I« i Afdelingen for »Tekstil-, Beklædnings-, Læder- og anden Forarbejdningsindustri« (herefter benævnt »GD IV / B-2«).

3. A. Culin fungerede fra den 12. november 1985 som kontorchef for afdelingen, efter at den hidtidige kontorchef var afgået ved døden.

4. Den 26. september 1986 opslog Kommissionen, ved stillingsopslag KOM/1607/86, stillingen som kontorchef i Afdeling GD IV / B-2 ledig. A. Culin, der stadig fungerede

* Processprog: fransk.

som afdelingens chef, ansøgte sammen med 17 andre tjenestemænd om stillingen.

5. Kommissionen besluttede den 24. november 1986 at besætte stillingen ved forflyttelse. Den udnævnte Nicolas Argyris, der er britisk statsborger, til kontorchef for GD IV / B-2. N. Argyris arbejdede på det tidspunkt ikke i GD IV og blev forfremmet til lønklasse A 3 med virkning fra den 1. november 1986.

6. Kommissionen udnævnte ved afgørelse af 28. november 1986, efter N. Argyris' udnævnelse, A. Culin til konstitueret kontorchef for afdelingen »med virkning fra den 12. november 1985 til den endelige besættelse af den omhandlede stilling, dog senest til den 11. november 1986«.

7. A. Culin indbragte den 16. februar 1987 i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage over afslaget på hans ansøgning og over N. Argyris' udnævnelse.

8. Kommissionen traf den 20. juli 1987 afgørelse om at afslå klagen, hvilket meddeltes A. Culin ved skrivelse af 3. august 1987. I afgørelsen blev det bl. a. præciseret, at »ansættelsesmyndigheden har bl.a. taget i betragtning, ... at A. Culin har været konstitueret kontorchef siden den 12. november 1985, og det er udførelsen af dette hverv, som ikke er blevet fundet tilfredsstillende. Kommissionen har derfor besluttet at besætte stillingen med en anden tjenestemand ved konstitutionens udløb... Kommissionen finder efter at have besvaret A. Culins væsentligste anbringende, at dennes øvrige anbringender vedrørende N. Argyris' udnævnelse er uden relevans for sagen«.

9. A. Culin har herefter anlagt denne sag den 5. november 1987.

II — Parternes påstande

10. *Sagsøgeren* har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens afgørelse af 3. august 1987, hvorved sagsøgerens klage af 16. februar 1987 udtrykkeligt blev afslået, annulleres.

— Kommissionens afgørelse af 24. november 1986 om udnævnelse af N. Argyris til kontorchef for Afdeling GD IV / B-2 annulleres.

— Afslaget på sagsøgerens ansøgning om nævnte stilling annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale 1 franc som godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af Kommissionens begrundelse i svaret af 3. august 1987 på den klage, han indgav over ovennævnte udnævnelse. Beløbet på 1 franc kræves tillige for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af det ulovlige afslag på hans ansøgning.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

11. *Kommissionen* har nedlagt påstand om frifindelse, og at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

Første anbringende: tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45

12. Vedtægtens artikel 45 bestemmer, at forfremmelse af tjenestemænd sker »... efter sammenligning af deres fortjenester og de afgivne udtalelser om dem«.

13. Da det i denne sag drejer sig om forfremmelse af en tjenestemand fra lønklasse A 4 til A 3, skal sammenligningen af ansøgernes fortjenester og bedømmelsesrapporter ifølge Kommissionens interne bestemmelser udføres af »Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser i lønklasse A 2 og A 3«.

14. *Sagsøgeren* har gjort gældende, at det er almindelig kendt, at udvalget kun træder sammen helt undtagelsesvis, og at det ikke trådte sammen i dette tilfælde. Han anfører, at selv om udvalget skulle være trådt sammen, er sammenligningen af fortjenesterne for ansøgerne til kontorchefstillingen i GD IV / B-2 behæftet med en åbenbar fejlbedømmelse.

15. Sagsøgeren henviser til den passage i Kommissionens udtrykkelige afslag af 3. august 1987, hvoraf fremgår, at ansættelsesmyndigheden ved behandlingen af hans ansøgning bl. a. tog i betragtning, at han har været konstitueret kontorchef »... og det er udførelsen af dette hverv, som ikke er blevet fundet tilfredsstillende«. Han bemærker, at der ikke findes noget dokument i hans personlige aktmappe, der kan begrunde et sådant resultat.

16. Sagsøgerens bedømmelsesrapporter fra 1969 til juli 1987, som også omfatter perioden som konstitueret kontorchef, er tværtimod rosende. Det fremgår i øvrigt klart af de tjenestelige notater af 23. og 31. januar 1986 i sagsøgerens aktmappe, at hans umiddelbart overordnede (direktør Ferry) var fuldt ud tilfreds med måden, hvorpå sagsøgeren udførte hvervet som konstitueret kontorchef. I notatet af 23. januar 1986 siges det nemlig udtrykkeligt, at »he has been acting as interim head very successfully«.

17. Direktør Overbury, som er direktør Ferrys efterfølger, har bekræftet denne bedømmelse over for sagsøgeren. I øvrigt er det generaldirektøren for konkurrence, der selv har foreslået Kommissionen at konstituere sagsøgeren, hvilket Kommissionen bevidst gjorde efter udløbet af den periode, hvor han havde fungeret som kontorchef for Afdeling GD IV / B-2.

18. Sagsøgeren har desuden anført, at efter afslaget på hans klage har han anmodet forligsmanden om at undersøge sagen. Denne henvendte sig til ansættelsesmyndigheden, der over for ham præciserede, at den anfægtede bedømmelse hidrørte fra GD IV. Generaldirektoratet har dog benægtet dette.

19. I øvrigt viser passagen »Kommissionen finder efter at have besvaret A. Culins væsentligste anbringende, at dennes øvrige anbringender... er uden relevans for sagen« i afgørelsen af 3. august 1987, at det alene er den anfægtede bedømmelse, der har været

afgørende for afslaget på sagsøgerens ansøgning. Afslaget er derfor behæftet med en åbenbar fejlbedømmelse af hans fortjenester og i strid med vedtægtens artikel 45.

20. *Kommissionen* anfører, at sagen vedrører »en unøjagtig formulering« i afslaget på sagsøgerens klage. Kommissionen betegner den anfægtede bedømmelse som en »fejltagelse« og en »misforståelse«, der er gledet ind i svaret på klagen. Kommissionen har rådet bod herpå ved at udstede et tillæg til klagebesvarelsen, som indeholder en udtrykkelig tilbagetrækning af sætningen og udgør en berigtigelse. Tillægget er udstedt i samme form som det oprindelige svar og kan i øvrigt give oprejsning for et eventuelt ikkeøkonomisk tab, som sagsøgeren måtte have lidt.

21. Kommissionen fortsætter, at under alle omstændigheder kan denne »misforståelse« ikke have påført sagsøgeren et økonomisk tab, idet den ikke har haft nogen indflydelse på afgørelsen om besættelse af den pågældende stilling.

22. Proceduren ved besættelsen af stillingen er nemlig afviklet forskriftsmæssigt. Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser i lønklasse A 2 og A 3 trådte sammen og afgav sin udtalelse den 27. oktober 1986. Kommissionen vedlægger som bilag et kortfattet mødereferat fra udvalgets 101. møde samt den omhandlede udtalelse.

23. Det fremgår af dokumenterne, at udvalget har sammenlignet de atten ansøgninger og er kommet frem til, at fem ansøgere særligt burde komme i betragtning. Sagsøgeren var ikke blandt disse. Udvalgets udtalelse er »en del af det materiale, der danner grundlag for Kommissionens vurdering af ansøgerne« (dom af 9. juli 1987, Hochbaum, sag 44/85, 77/85, 294/85 og 295/85, Sml. 1987, s. 3259). Blandt de fem ansøgere valgte Kommissionen den, som generaldirektøren havde foreslået.

24. Da proceduren i forbindelse med besættelsen af den omhandlede stilling således var forskriftsmæssig, kan det ifølge Kommissionen ikke påvirke dens gyldighed, at der var en fejl i svaret på sagsøgerens klage. Et afslag på en klage er en rent bekræftende retsakt, der ikke giver selvstændig mulighed for at indbringe den anfægtede afgørelse for Domstolen (jfr. senest dom af 24. juni 1971, Vinck, sag 53/70, Sml. 1971, s. 153; org. ref. Rec. 1971, s. 601).

25. Kommissionen bemærker, at fejlen højst er en formel mangel, som ikke havde indflydelse på afgørelsens gyldighed. Domstolen har i øvrigt allerede fastslået, at en sagsøger ikke kan have nogen berettiget interesse i en annullation som følge af en manglende eller utilstrækkelig begrundelse af en afgørelse, hvis indhold han allerede nu er sikker på vil kunne stadfæstes efter en annullation uden nogen retlig eller faktisk vildfarelse (dom af 29. september 1976, Morello, sag 9/76, Sml. 1976, s. 1415).

Andet anbringende: tilsidesættelse af meddelelsen om ledig stilling KOM/1607/86

26. *Sagsøgeren* gør gældende, at blandt betingelserne i stillingsopslaget kræves der i pkt. 3 »kendskab til et eller flere af de omhandlede områder«. Disse områder er de områder, som Afdeling GD IV / B-2 behandler, dvs. karteller og misbrug af dominerende markedsstillinger inden for tekstil-,

beklædnings-, læder- og anden forarbejdningsindustri.

27. Denne betingelse, som er en minimumsbetingelse, er i henhold til Domstolens faste praksis bindende for Kommissionen og kan ikke fortolkes.

28. Den foretrukne ansøger har imidlertid aldrig beskæftiget sig med nogen af de omhandlede områder og har ikke kendskab til de hermed forbundne problemer. Dette fremgår i øvrigt klart af det notat, som generaldirektøren for konkurrence sendte administrationen den 28. oktober 1986, og hvori han udtrykker, at han foretrækker den omtalte ansøger.

29. Sagsøgeren gør gældende, at denne ansøgning derfor burde have været afslået. Udtalelsen fra Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser i lønklasse A 2 og A 3 samt ansøgerens udnævnelse er således behæftet med et åbenbart fejlskøn, og beslutningen er truffet ved en tilsidesættelse af meddelelsen om den ledige stilling.

30. *Kommissionen* anfører, at man ikke kan fortolke betingelserne i stillingsopslagets pkt. 3 så indskrænkende, som sagsøgeren gør. Da det i denne sag drejer sig om en udnævnelse til en vigtig stilling, vurderes ansøgerne på grundlag af deres samlede kvalifikationer og bør navnlig have et overblik over områdets problemer.

31. Der er dog ingen tvivl om, at den foretrukne ansøger opfyldte samtlige andre betingelser i stillingsopslaget, dvs. indgående kendskab til konkurrenceretten, forhandlings- og lederevner osv.

32. Sagsøgte henviser herefter til notatet af 28. oktober 1986 fra generaldirektøren for konkurrence, bl. a. passagen »det er ikke den ene eller anden form for specifik viden, der er afgørende for valget af de ansøgere, der kan komme i betragtning til stillingen, men derimod deres evne til at kommunikere og deres organisationsevne«.

33. Notatets ophavsmand har også påpeget, at den udnævnte ansøger har »et omfattende kendskab til industrielle anliggender i almindelighed« samt »hans åbenhed og hans evne til at tilpasse sig forskellige opgaver«, hvilke evner ifølge Kommissionen er vigtigere end betingelserne i pkt. 3 i meddelelsen om den ledige stilling.

34. Kommissionen anfører, at hvis man lægger sagsøgerens opfattelse til grund, kan kun tjenestemænd, som har arbejdet i den pågældende afdeling, opfylde betingelserne i meddelelsen om den ledige stilling. En sådan opfattelse vil klart blokere for enhver form for mobilitet inden for institutionerne.

Tredje anbringende: tilsidesættelse af vedtægtens artikel 27, stk. 3

35. Bestemmelsen lyder således: »Ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«.

36. *Sagsøgeren* gør gældende, »at det er almindelig kendt« i GD IV, at stillingen, der

var opslået ledig ved meddelelse KOM/ 1607/86, var forbeholdt en tjenestemand med britisk statsborgerskab, idet antallet af britiske tjenestemænd i lønklasse A 3 i GD IV var under den »fastsatte« kvote. Stillingen var også tidligere besat med en britisk tjenestemand.

37. Sagsøgeren henviser til sagerne 294/85 og 295/85, Hochbaum, hvori de pågældende sagsøgere gjorde gældende, at en stilling i lønklasse A 3 i GD IV var forbeholdt en tjenestemand af en særlig nationalitet. I disse sager skulle et medlem af et af Kommissionens kabinetter have bekræftet over for en anden tjenestemand, at den stilling, der på daværende tidspunkt var ledig, var forbeholdt en ansøger af en bestemt nationalitet. Denne tjenestemand er rede til at bekræfte dette under vidneansvar for Domstolen.

38. Dette udsagn bestyrker det almene indtryk, at fordelingen af stillingerne i lønklasse A 3 i GD IV sker på grundlag af ansøgernes nationalitet og i strid med princippet om ligebehandling af tjenestemændene. I denne sag bekræftes indtrykket også af, at tjenestegrensfortegnelsen over GD IV blev offentliggjort ganske kort tid efter N. Argyris' udnævnelse.

39. *Kommissionen* mener ikke, at det tilkommer den hverken at be- eller afkræfte »korridorsnak« og har anført, at sagsøgeren ikke har fremført det ringeste bevis for sine argumenter. Ønsket om at fordele de ledige stillinger geografisk betyder ikke, at en bestemt stilling er forbeholdt en bestemt nationalitet. Det forhold, at en brite i denne sag efterfølger en anden brite er intet bevis, så meget desto mindre som sidstnævnte brite efterfulgte en tysker.

40. Tjenestegrensfortegnelsen over GD IV har længe været under udarbejdelse, og det er et rent sammentræf, at den er blevet udgivet kort efter N. Argyris' udnævnelse.

41. Med hensyn til udtalelserne fra et medlem af et af Kommissionens kabinetter, hvis de overhovedet er fremsat, blev de fremsat for mere end fire år siden og vedrørte en anden stilling end den her omhandlede. På hvilken måde beviser disse udtalelser, at den her omhandlede stilling var forbeholdt en bestemt nationalitet?

Fjerde anbringende: magtmisbrug og magtfordrejning

42. *Sagsøgeren* anfører, at den foretrukne ansøger i realiteten ikke var udset til kontorchef for den omhandlede afdeling, hvilket var almindelig kendt i hans tjenestegren. N. Argyris blev således nogle uger efter sin udnævnelse forflyttet til en stilling som chef for en anden afdeling, mens den stilling, der derved blev ledig, blev besat ved forflyttelse af en chef fra en anden afdeling. Dette var kendt på forhånd i afdelingen og forudset i tjenestegrensfortegnelsen over GD IV.

43. Den anfægtede afgørelse om at udnævne N. Argyris er således behæftet med magtfordrejning, idet den blev truffet for at tilgodese en bestemt ansøger tilen ledig stilling, mens denne ansøger i realiteten var udset en anden stilling.

44. *Kommissionen* svarer, at sagsøgeren ikke har ført det ringeste bevis for sine argumenter. Det forhold, at N. Argyris efterfølgende frivilligt valgte at ansøge om en anden stilling, beviser på ingen måde, at ansættelses-

myndigheden har begået magtfordrejning. Såfremt N. Argyris faktisk var udset til en anden end den omhandlede stilling, ville han først være blevet udnævnt hertil.

45. Kommissionen henviser i den forbindelse til, at »der kan kun fastslås magtfordrejning, når der er ført tilstrækkeligt bevis for, at ansættelsesmyndigheden ved udstedelse af den omstridte retsakt har forfulgt et andet mål end det lovlige« (dom af 25. november 1976, Küster, sag 123/75, Sml. 1976, s. 1701).

C. N. Kakouris
Refererende dommer